

րանոցի իւր ունելով եւ 47 ամեայ զինքն ասելով, ստուծիւնն իւր յայտնեցաւ հանդէպ իւրոց քաղաքացւոց որք գտան ի Հռոմ ընդ Սարգիս եպիսկոպոսին, որք ի Վէնէժոյ մի ամսէ յառաջ քան զնա առ մեզ եկեալ են: Քանզի Գերապայծառ Սարգիս եպիսկոպոսին մանրամասնաբար քննեալ զնա սուտ եհան զնա, եւ մէք ոչ հաւատացաք նոյն Եղիազարու եպիսկոպոս գոյ. քանզի յառաջ քան զհասանիլ նորա եկն մեզ գիր սակս խափեւրայութեան նորա. եւ այս վասն այնորիկ գրեցաւ զի եւ դուք զնա այդմիկ կողմանսն հուշակեցէք մինչ լսէք եթէ գայայդմիկ կողմանսն. եւ եթէ այսպիսի անուամբ եւ քաղաքաւ ի ժամանակ Պանդոցի Ստեփան վարդապետի ոչ որ նստեալ ի վանքն եւ ոչ առեալ իցէ կարգ քահանայութեան Աջամ եպիսկոպոսէ ի նոյն վանքի Էնկիւրոյ մէջ փութով գրեցէք պարզապէս. իսկ եթէ իցէ ստոյգ քահանայ ձեռնադրեալ լսէք, միայն վասն ստութեան եպիսկոպոսութեանն խօսեցէք, եւ թէ ի Հռոմայու ի մէջ հայերէն վկայական գիր ի ձեռս նորա ոչ տեսանէք վասն ուղղադաւան լինելոյ նորա աստ, մի հաւատացէք:

Սարգիս անմիջապէս Հռոմէն մեկնեցաւ, եւ 1754ին մեծ պահոց մէջ Լիվոնոյ հասաւ, ուր ազգայիններէն եւ օտարներէն մեծ պատիւ դատաւ, Աւագ շարթու արարողութիւնները կատարեց Լիվոնոյի հայ եկեղեցւոյն մէջ եւ Զատիկէն ետեւ նաւարկեց ուղղակի Զմիւռնիա: Սարգսի համբաւը շատ մեծ էր արդէն եւ իրեն